



**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.02.2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- окр.Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,
- браниоци адвокати Ивана Томић, адв.Трифун Ашковић, адв.Бјелетић Радмила и адв.Перковић Мирослав,
- сведоци Владан Љубинковић и Светозар Парента.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес почиње у 09 часова и 44 минута испитивањем сведока Владана Љубинковића.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Љубинковићу.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока. Прво ћемо да узмемо личне податке, дали сте личне податке код истражног судије и пред полицијом, да ли има неке измене?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је остало исто на записнику од 28.01.2010. године?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Све исто, да.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ са личним подацима као на записнику од 28.01.2010.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговорите на питања која Вас односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете, то Вам је јасно?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде испред Вас, ја ћу Вас још питати да ли познајете ова лица: Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Неке од њих знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате? Да ли сте у сродству са њима или у завади? То је питање.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не, не. Нисам ни у завади, нисам ни у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испред Вас имате текст заклетве, прочитајте.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао овде се води поступак против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Стављено им је на терет противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, мере застрашивања, затим убиства појединих лица. Ви сте већ у два наврата дали свој исказ, само кратко испричајте шта Вам је познато, кад сте радили? Догађаји, то Вас нисам обавестио су од августа 1991. године па до краја исте године, значи за тај период се вежите, кад сте дошли на територију Белог Манастира, шта сте радили, шта Вам је познато, где су ова лица била запослена ако знате о томе? Па ћемо поставити питања.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ево овако, ја сам половином октобра 1991. године заједно са групом припадника Министарства унутрашњих послова упућен на полицијске послове у СУП тада како се звало Барања, односно Бели Манастир и од тада па до јуна-јула месеца, тако негде, следеће године смо остали и имали смо задатак да с обзиром да је након завршених ратних дејстава делом на простору самог Белог Манастира,

да с обзиром да су евиденције и сви послови које је радила полиција у том моменту није функционисало. Наш задатак је био да успоставио и евиденције и да почнемо са полицијским радом у СУП-у Бели Манастир што смо ми вођени шефом групе Перо Ускоковић и Будисављевић заједно који су нас водили људи, то смо и радили. Ја сам био у групи која је радила у склопу оперативаца, значи ОКП-а СУП-а Бели Манастир и све до краја, до доласка после УНПРОФОР-а, чак и са УНПРОФОР-ом тим кад смо били значи под њиховом контролом једно време смо радили и након тога по одлуци да ли МУП-а, да ли, али у сваком случају нашег шефа који нас је водио, враћени смо у Србију и то је то било. Оно што сам рекао у истрази оно што се помињу одређени догађаји, ја те догађаје нисам директно учествовао, нисам видео својим очима, тако да. Помињана су убиства за која сам нормално чуо кад сам радио у СУП-у Бели Манастир, убиства оца и синова али нисам нити сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породице Чичак?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Чичак, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је познато, шта сте чули?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Па чули смо да су убијени, ништа посебно око тога, с обзиром да нисам ја, моја група та оперативаца није радила увиђај и није била укључена директно око тог кривичног дела и око самог увиђаја и поступака даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова лица која сам поменуо, Ви их познајете? Одакле их знате, где су они радили, јесу ли били са вама у јединици?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не, нису са нама били у јединици, то је по презименима овако, неке можда нећу ни познати с обзиром да је велики проток времена био, али на почетку осим овог Бранка Хрњака, Бранко Хрњак је ли тако, осим њега ови су били у јединици тој специјалној или како су се већ звали, командир је био Јарић, али њихова база није била у СУП Бели Манастир и нису имали апсолутно никаквог контакта ни додир са нама. Виђао сам једино на почетку, да ли је он био возач полицајац у оквиру полицијске станице Бели Манастир је био Хрњак, да ли се касније, нисам обраћао пажњу, да ли се касније прикључио Јарићевој јединици или слично не знам, али знам да је он често сам га виђао у станици ту, значи униформисан, човек који је радио у оквиру полицијске станице у Белом Манастиру. Ове остале по фацамама, по ликовима можда би се и присетио али кажем због дугог протекла времена, тада сам знао неке махом по надимцима како су их звали, «Жути», «Векац» и тако та екипа, иначе директно са њима никад нисмо били ни заједно на задацима нити смо имали неког посебног контакта. Преко наших шефова смо чули, а да није било нека нетрпељивост између те моје групе којој сам ја припадао и те Јарићеве екипе којој су припадали ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, каква је то нетрпељивост била?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Па у смислу што смо ми то чули од полицајаца који су у оквиру СУП-а Бели Манастир да смо ми послати отприлике као из Београда послати да као ми направимо ко ће власт, ко ће бити овај, ко ће бити онај у оквиру Барање. Међутим нама то није било ни на крај памети нити нас је занимало и на крају крајева евидентно је да нико од нас није био ни на каквом неком ни постављен на неко руководећи место у оквиру СУП-а Бели Манастир, нити је од нас зависило ко ће бити начелник, ко ће бити командир итд. јер ми смо искључиво чак смо на пример у свом саставу имали човека стручњака који нема везе ни са пушком ни са, али је припадник МУП-а који је стручњак за евиденције и за информатичку опрему. Значи ми смо човека повели са собом ко ће нама је циљ то био, а ово. Међутим како је сервирано тамо пре нашег доласка или у току нашег боравка тамо то ја сам не знам. Директног сукоба са њима директног, значи ја нити моја група нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче изволите. Само ћемо питања да Вам поставимо, па ћемо да разјаснимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Ви дошли како је био организован тај СУП? Која су била одељења, ко су били руководиоци, да ли можете да се сетите?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Па ево овако ми смо дошли, у том моменту ја не знам да ли је, било је неколико инспектора али никаквог руководства у том моменту није ни било. Било је неколико људи који су пре радили у полицији и који су, не могу да кажем сами себе поставили али су се питали с обзиром да су више од осталих знали о полицијском послу па су се питали и ваљда самим тим они су после ваљда и постали то што су постали. На пример тај командир неки у униформи, униформисаног састава полиције, па шеф оперативе на пример, то се касније поставило, али су ти људи отприлике колико сам ја могао да видим више од осталих знали па су зато и радили то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командир у униформи?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: За униформу ја не знам да ли је у том моменту био ико али је Мађарац је био командир станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који? Два су постојала.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Један Мађарац, један је био у криминалистичкој ја мислим, не, Мађарац, један је био, рођаци су, фамилија су они, један је старији био командир, а овај млађи је био полицајац колко се ја сећам сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком саставу? У том униформисаном?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, да, униформисаном саставу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обадвојица, јел, а кажите ми ко је био на челу СУП-а?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Радослав Здјеларевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју је он функцију имао?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Па начелник, значи он је, тај човек је, тад је било начелник СУП-а, био задужен значи главни човек за полицију у том моменту СУП-а Барања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, помињали сте у својим изјавама Вранића.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, он је касније постављен, треба је неко да буде постављен командир комплетног униформисаног састава, командир полиције, како је било раздвојено, с обзиром на некадашњу организацију МУП-а Републике Србије некад је постојао командир дежурне службе униформисаног састава, па командир остале полиције која по сектору ради по терену, а код начелника постоји неко, тад се на пример да ли је то био начелник за полицију или не знам сад више, значи онај ко је задужен за цео униформисан састав тај Вранић касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, поменули сте Јарића.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јарић, ја сам рекао и мало пре, Јарић је био командир те тако су је звали пред нама специјалне јединице Барање, није имао базу код нас, нити је био у СУП-у Бели Манастир смештен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли долазио?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Повремено, јако ретко, јако ретко. Ја сам га видео можда пар пута да је долазио да сам га ја видео да је ушао у станицу на пример код тог Здјеларевића начелника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сад Здјеларевић њему надређен?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јесте, бар је тако по оној на што сам ја знао за организацију посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми поменули сте сад дежурну службу, ко је био на челу дежурне службе?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам, не знам то, ипак ми нисмо имали буквално заједнички рад са њим никакав, посебни смо били, ОКП је био посебан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а како ви добијете дојаву да треба негде да одете на терен, јесте ли на тај начин повезани?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Па шеф наш је преносио, нисмо ми никад, ја нисам никад с обзиром да су и те везе то је било све у полухаосу, полураспаду, али махом на задатке које смо ми ишли нама је наш претпостављени старешина, значи наш човек, ако је требао неко на пример из наше групе који смо стигли из МУП-а Републике Србије, командир је нама био Перо Ускоковић, он је одређиво на пример ко ће од нас ићи на који увиђај, а он је примао обавештења на пример од дежурне службе, ми нисмо са њима буквално имали ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми јесте ви у оквиру своје делатности јесте ли имали некад привођење?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ја, за себе кажем, хапшења смо имали, ја сам то и објаснио један брачни пар Бољевић које смо ухапсили довели, написали кривичну пријаву и предали правосудним органима, након тога ја мислим да су чак у новинама сам после чуо да су и осуђени. Значи само њих што се тиче, позивали смо да разговарамо са људима, ишли смо на терен да разговарамо али нисмо приводили, у смислу лишења слободе и у смислу задржавања итд. нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам познато да ли су постојале просторије тамо за задржавање?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су биле?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Постојале су у подруму негде доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли одлазили тамо?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не, никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули некад да неко пева неке песме из тог подрума или да се нешто друго дешава, да се људи приводе и малтретирају?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Нисам, директно нисам чуо, с обзиром да ми нисмо, ми смо долазили ујутру по задатке конкретне, ишли на терен. По доласку са терена предавали усмене или писмени извештај шефу и након тога ми нисмо ни спавали у згради иако је имала та зграда, у СУП-у Бели Манастир имао је смештај итд. ми смо спавали у некој кући на периферији Белог Манастира, напуштена кућа нека била ми смо ту спавали. Значи нисмо били у СУП-у Бели Манастир директно да смо стално били присутни али чуо сам да мислим да постоје просторије и да има приведених лица, ништа то није у полицији, нисмо придавали неког великог значаја томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули да неко малтретира тамо да туче те?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ја кажем чуо јесам али не могу да тврдим ништа. Ја не могу да тврдим зато што ја лично нисам видео али сам чуо да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја сам схватио да сте одлазили.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Сад, ко је радио и како ипак је униформисани састав био директно задужен, дежурна служба и полицијска станица у Белом Манастиру значи они су били задужени и за рад са пријавама итд. и за лица која су доведена, приведена, ухапшена итд. чак су и они једно време морали чувати док ја мислим да је војска преузела с обзиром да је била ратна зона те које смо ми ухапсили значи они су их чували док није стигла војска из Сомбора, откуд знам одакле је већ стигла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми је ли било неке размене заробљених лица?

Сведок ВЛАДАН ЛЈУБИНКОВИЋ: Било је, то смо чули али нисмо ми то учествовали, ми који смо из МУП-а Србије дошли нисмо учествовали у томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли видели?

Сведок ВЛАДАН ЛЈУБИНКОВИЋ: Размену? Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неке аутобусе да су дошли да возе људе на размену?

Сведок ВЛАДАН ЛЈУБИНКОВИЋ: Па било је али, било је једном ја мислим само и то негде, то смо чули од ових, значи нисмо се распитивали ту није било много ни паметно распитивати се, мислим поштено говорећи, да се све зна, да иду на размену али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми Ви сте помињали нешто у ранијим исказима, ако треба и предочићу Вам, о томе шта сте чули о тим припадницима специјалне јединице како су се они понашали?

Сведок ВЛАДАН ЛЈУБИНКОВИЋ: Па пазите, ја сам рекао да ми који смо дошли одавде нисмо наишли баш на неки, ко им је то сервирао и како, неки пријем код њих и лично нисмо били у директном сукобу са њима, нисмо били у неком, имали смо поруке које смо добијали у смислу кад смо се враћали, требали да се вратимо за Србију да не смемо да одемо, да не будемо издајници итд, итд. али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су се понашали овако?

Сведок ВЛАДАН ЛЈУБИНКОВИЋ: Бахато, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нам мало опишите.

Сведок ВЛАДАН ЛЈУБИНКОВИЋ: Па, мислим бахато, вожња на пример са тим шта ја знам, цип онај без, по граду, онај цип без, попут «Уаза» нешто са монтираним митраљезом, па дивљање са вожњом итд., буквално нико им није ни смео тад, ни хтео стати њима на пут приликом, ето та вожња нарочито ако је била у време полицијског часа једно време док је трајао тај полицијски час, на пример наоружани увек, максимално наоружани у сваком моменту, значи у свим приликама. Ове полицајце сте могли срести значи с обзиром да је зона била која је далеко изван директног ратног сукоба, често сте могли видети значи без оружја итд. можда пиштољ за појасом и довољно, а ови су били прилично наоружани свуд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вам предочим у полицији шта сте изјавили казали сте: «Припадници специјалне полиције су се бахато понашали на терену тако да су и нама полицајцима уливали страх. О њиховој активности у то време није смело да се коментарише, а и ако се коментарисало то је рађено јако опрезно. Причало се да су осим протеривања становништва извршили већи број убистава али о томе није смело јавно да се прича».

Сведок ВЛАДАН ЛЈУБИНКОВИЋ: Па пазите, то је што се ми који смо по теренима радили чуло али ја, ја сам рекао и тада и то кад сам давао

исказ пред полицајцима ја кажем ја то не могу да кажем директно јесте ја сам то видео и ја сам, али ја сам на пример чули смо да пуцњава каже не дирај, не питај много око тога итд., мислим питаш становнике који на пример дође у неко село поред Белог Манастира ако се помињу они, немој много даље питати и то је то. Значи чак ни, није се много нико од нас ајд да условно речено да се бавио њима оперативно, то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Схватам, схватам.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да је неко наређење да се мало оперативно покрије та цела активност и екипа ја претпостављам да би имали боље информације али овако није нам се ни саветовало, каже немојте то, у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези овог убиства ове породице Чичак казали сте: «Сећам се кад су пронађени лешеве Чичака и да су оперативци који су били на лицу места били згрожени. Знам да се међу нама причало да су то урадили Јарићеви људи односно припадници специјалне полиције».

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, то је, ја сам и тада исто кажем рекао, то су приче. Они оперативци који су били чак дикретно ја сад не сећам се ни који је од тих оперативаца радио увиђај али знам људе који су се вратили са терена и који су причали са њима каже грозна слика итд. значи лешеве у распаду, распаднути лешеве, смрад итд, итд. Е сад то смо кажем али ништа даље нисмо по томе истраживали нити смо даље бар што се лично мене тиче и моје екипе која је била са мном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми још само ово овде сте помињали како се говорило о томе да ће да вас разоружају и да ћете бити издајници, а помињали сте и неки случај кад је Здјеларевић тражио заштиту полицајаца из Србије.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, па ја сам био у тој заштити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А због чега је то било?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Неко, нека двојица, један, тројица, не знам, ја то више не знам, зато што нисам ја то ни радио али приведени су из те Јарићеве групе, ја мислим да је, и онда након интервенције Јарића и те екипе где је ту, код Здјеларевића значи код тог начелника, ти људи су након можда три сата неког задржавања полиција доле, па испред су били та екипа Јарићева, ти су људи пуштени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не знате поводом чега су приведени?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не, не могу сад да тврдим због чега, али знам да су приведени и након тога то можда друго вече Здјеларевић је позвао овог нашег шефа и тражио двојицу момака, мислим двојицу људи који су ајд спремни са оружјем да буду јер они има нека сазнања да ће му претити, да ће га кући напасти итд. и тражио је двојицу који ће ту једну или две ноћи да буду. Били су још двојица ја мислим следећу ноћ али ја сам једну ноћ, ту прву ноћ, ја и још један колега неки Остојић

заједно смо били у кући Здјеларевића, није он хтео човек коментарисати, ја сам га питао отприлике шта треба да очекујем ако током ноћи буде ово, оно, каже, он је мени отприлике рекао неће доћи нико са стране, значи ако неко дође овде од домаћих каже ваше је да их зауставите итд. Нису дошли, није нико долазио ту ноћ, протекло је све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате кад се тај догађај догодио?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Остао ми зато што сам спавао, мислим спавао у кући код тог начелника СУП-а на прозору провео ноћ итд. очекујући, а не знам шта очекујем, мислим директно не знам али он каже домаћи, наши, живот му је угрожен итд, итд., само да спречимо да не дође до.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите одбрана.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Рекли сте данас да сте овде окривљеног Бранка Хрњака виђали у станици милиције.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, да.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је он тада био у некој униформи?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јесте.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли можете да ми опишете ту униформу?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Плава, плава униформа, то је била униформа да ли је то од резервног састава полиције или је од, буквално скоро идентична униформа овој војној резервној од ваздухопловства, тако нека униформа плава. Једно време ја знам ми смо носили исто плаву униформу, то је била униформа од ове војске војна плава униформа, а њега сам виђао у униформи резервног састава полиције мислим то је она мало блеђа од ове плаве боје стандардне полицијске, чојано оно одело.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је та униформа имала нека обележја? Значи да ли је нешто писало на тој униформи, да ли је било неко обележје или чисто плава?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Класична она полицијска униформа.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је нешто писало «милиција», «полиција», нека обележја да ли је имала та униформа, то Вас питам?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ја мислим стандардно оно што су носили и други полицајци, не знам сад да ли је имало, неко је носио беџ, неко није, на пример ту ознаку да ли је, не знам ни ја више, али била је ознака «Крајина» да ли је «полиција», само тробојка, не знам.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Кажите ми ови припадници специјалне јединице које сте ви повремено виђали, да ли сте њих виђали у униформама?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, да.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Какве су они униформе носили?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: То је нешто било, било је неких зелених и неки су били у полууниформи, нешто између али је било, више је било зелених оних маскирних униформи него, али било је неких одевних предмета који не спадају, на пример лупам кожна јакна, на пример. Ја сам официр и знам спада, већина је била у тим зеленим шареним.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине Љубинковићу кад сте Ви дошли у Србију 1991. године?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Кад сам ја дошао, одакле?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па рекли сте да сте били у «Лори» колико сам схватио и да сте били заменик команданта или командира подморнице.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: У Србију кад сам дошао из Хрватске, шта?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Дошао сам 07.јула 1991.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 07.јула. Реците ми је ли ЈНА још била у Сплиту?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јесте. Управо пред припремама за исељење, «Лора» је била пред припремом за исељење.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Ви сте тад поднели кажете захтев да се отпустите из службе, је ли?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас је ли Вас неко мобилисао 1991., држављанин сте Србије видим рођени у Крупњу, је ли Вас неко мобилисао тамо?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Где, у?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Србији, сад нисте више војно лице имали сте чин.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јесте, јесте мобилисао, ја сам се јавио у мој Војни одсек одмах по доласку, значи други-трећи дан по доласку из Сплита ја сам се пријавио у Војни одсек Крупањ општина у којој сам рођен, у коју сам се вратио након рада у Сплиту и људима који раде у Војном одсеку реко слободно нек ми напишу ја ћу ићи у рат итд. И ја сам ишао са једном јединицом која је враћена одмах, не мој део јединице али на Банију, Кордун тамо, до Бања Луке смо дошли и онда се нека из Смедеревске Паланке јединица вратила и онда су мене вратили 15 дана после тога.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је као добровољачка јединица?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не, не. Реко сам ја, мобилисан.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ми није јасно, навели сте у свом исказу да сте се отпустили из војске, имали сте чин.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јесам, споразумни, не, не, споразумни прекид радног односа, на молбу.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, претпостављам због рата, али сад долазите и идете у рат као обичан војник.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Добро, пазите не бих желео да образлажем ни.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не морате, не морате, није толико битно. Реците ми само онда сте поднели молбу овде у Београд?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ја сам поднео молбу на десет места отприлике на којима сам хтео да заснујем радни однос и у десет сличних предузећа за које сам мислио да моје знање може бити вредно. Између осталог, само да Вам кажем, између осталог поднео сам молбу и за пријем у Министарство унутрашњих послова јер је то једина организација која је најсличнија војсци, то је то. И тражили су да Вам кажем значи из полиције сви официри који су показали интересовање због мањка вероватно кадрова итд. образованих, војно образованих итд. тражили су и нас и примали су нас, значи није то тајна никаква.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли сте имали било којег, каквог искуства у тим оперативним пословима криминалистичког, истраге итд. било шта?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не, осим, не, директно не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Директно не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала, ништа, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Окривљени имате ли питања? Не. Добро. Мало пре сад када сте давали Вашу изјаву рекли сте кад сте одлазили да су вам рекли да се пазите да не будете издајници, шта су под тим сматрали, шта сте ви то могли да кажете да су вас ови који су остали у Барањи хтели да назову издајницима?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Циљ тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте одлазили.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Кад смо одлазили, јер ко је њима и шта је сервирано мени није јасно, не знам, зато што нисам никад са њима посебно контактирао али отприлике наш шеф кад је добио наређење да се значи спакујемо и да се вратимо у Србију, па каже имамо проблема јер ће нас као третирати издајницима јер требали смо да останемо јер овде рат тек предстоји итд. ми смо, побегнемо, оставимо народ итд, итд., нема смисла и отприлике била порука ако крену они, они треба да остану овде да се укључе у САО Крајину, што ја мислим чак је било у нашој групи неколицина који су остали, који су захтевали ја мислим чак, сад не могу сто посто али знам да је пар њих остало у

Барањи и укључило се у МУП Крајине тад, али смо, наше једино оправдање било ми смо радници Министарства унутрашњих послова враћамо се назад по наређењу и то је то. И рекли смо отприлике уколико неко буде покушао да нас спречи у извршењу тог наређења ми ћемо употребити оружје и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је тужилац, хајде можда ћу Вас ја подсетити, Здјеларевића када сте требали да чувате, да ли се сећате у вези догађаја, да ли је то било пре овог догађаја са породицом Чичак или после овог догађаја, када су оих пронашли?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ја тачно не могу да тврдим, не могу, дуго времена је прошло од тада, међутим, повезао сам, не повезао сам, него тај догађај је био везан за привођење двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, овај са породицом Чичак?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам да ли је за њих директно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у то време се десило привођење? То је питање, да ли се у то време десило привођење?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о убиству Адама Барића и рањавању Ане Барић? То је било.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Није ми познато то. За Чичке сам чуо ово, а то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Навели сте да је било неко минирање кућа и да.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Било је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам та сазнања да то раде ови специјалци?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Сазнања су била значи у разговорима са прикупљањем података неких на терену и тако даље, чак је било на пример, суфлирања од стране домаћих ових оперативаца који су са нама радили, који су знали буквално сваког, немој, знаш оно као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви некада рекли Вашим претпостављенима да има таквих поговора, што би рекли?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нико није реаговао на то?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: После тога, после тих сазнања која смо ми, ми смо сервирали на пример, преко нашег шефа те, тада, након тога је био уведен полицијски час једно време који је трајао и полицијски час је ето као, хајде то ће бити начин да се спречи да се ноћу не врше та, а било је подметања тих експлозивних направа, не само у Белом Манастиру, било је на више места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ови Јарићеви специјалци носили су униформе, неки су имали, да ли Вам је неко био специфичан од њих? Да ли сте запамтили ликове, не морате имена?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Брадоња једна жути, он је баш овако био посебно маркантан, овај, браду је носио, Жућа, а руку је имао повређену, да ли је рањен, не знам, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да л се сећате коју, леву, десну?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био повређен?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему је био он маркантан?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Овако по фаци и по, ја мислим, носио је ту, ја мислим кокарду и тако, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули за њега, о чему се причало?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ништа посебно, него овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио у станицу милиције?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Нисам га видео да је улазио у станицу, али сам га видео, на пример, у граду неколико пута, тако са екипом овом која, био је један овај, сада сам у моменту када сам се окренуо, видео, тај Векац са зечијом усном мало, што је расечена усна, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите овде?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, да,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, покажите нам на кога мислите?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Тај.

Констатује се да се сведок окренуо и да је показао на Велимира Бертића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрњака знате исто?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: То је он, тако?

Такође је показао и на Бранка Хрњака као лице које зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лице које седи тамо, да ли Вам је познато?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Могуће, нисам сигуран, променио се значи нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га препознајете или не?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Можда је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога Вам личи?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: На Жућу али, не знам, не могу са сигурношћу.

Констатује се да се сведок окренуо према Зорану Вукшићу званом Жути и изјављује: «Он личи на Жућу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Зоран Вукшић. Да ли Вам је Здјеларевић нешто посебно изјавио зашто он тражи Вашу заштиту, зашто се он толико плаши?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Није он мени и овом момку који је био са мном директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао ко му је пренео Ваш претпостављеи?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Отприлике човек, с обзиром на то место које ради и тако даље, на активности и каже има претње и ово, оно и треба га чувати да ноћас га не би неко смако и само то. Значи, од њега смо чули, од Здјеларевића, па ко може бити, ово оно, каже ништа, ваше је ко год приђе куће, не може да приђе и тако даље, ваш је задатак, а то су домаћи отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаћих се плашио?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Да, од домаћих, домаћи у смислу, неко ко је из Белог Манастира из Барање, сигурно не неко из Мађарске и тако даље, отприлике на то је мислио, значи неко ко је домаћи ту, неће бити група која ће, диверзантска и тако нешто, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на ове Ваше колеге када су се вратили са овог увиђаја, шта су још рекли, сем што су рекли да су ти лешеви у фази распадања, да ли су?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Ништа, не ништа посебно, та група која је, група или људи који су били, нису у истој екипи, ја сам био у екипи нас петорица смо били, значи поделили смо се у смислу што су људи који су имали искуства са оперативним радом, добијали по једног отприлике ко је способан, ајде са оружјем и ово, оно, да учи уз њега, да учи посао оперативца и да му помаже и на крају је правило да увек по двојица и треба да иду на било какав увиђај, разговор и тако даље. Ја сам био у групи, нас пет где су били Парента Светозар који је војноакадемац, ја који сам војноакадемац, Зубић Марко који је дугогодишњи оперативац по крвним деликтима био у Ријечи, значи ја мислим да је чак у пензији, старији је и Сивић Томо који је био оперативац и у МУП-у Републике Хрватске и онда смо ја и Парента ишли са овом двојицом у тандему и пети наш члан, он је био крим. техничар који је ишао независно од нас, Пешовић Вјекослав и то је та екипа моја за коју ја директно знам отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно вече када сте Здјеларевића чували, да ли је Парента можда био са Вама или није?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Није, није, остао је, придодат ми је момак који је из друге групе, Остојић, брко један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи није био са Вама?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Није, али исто човек који је са нама дошао, из МУП Републике Хрватске је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам биле, где сте Ви седели у полицијској станици у МУП-у, где су Вам биле канцеларије?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: На спрату су биле канцеларије, ми нисмо ни улазили, не знам колико знате фотографије, да ли имате, на главни улаз, нисмо ми оперативци улазили, ми смо улазили са, има са дворишне стране једна врата где смо ми улазили на спрат горе, био је шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су Вам биле ове просторије где су задржавали лица?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: То је на другој страни, зграда је на «Г»на оној другој страни у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У подруму?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Јесте, значи у дијагонали у односу на. Била је нека менза ту, менза и спаваонице неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте радили по сменама или сте радили, имали радно време оно од ујутру до 4?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Од 7 до 3, од 7 до 3, то је било стандардно време, са тим што смо одређене активности морали радити на пример, да продужимо, ноћу нисмо, не верујем да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некада неко певање из тих доле просторија?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко певао четничке песме?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су се чули доле из ходника?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли сте чули.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких питања? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А у чијем саставу је била та специјална јединица са Јарићем на челу?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Она је према, оно што ја знам, ја не могу да тврдим да је таква организација, али била је у саставу МУП-а, значи Крајине и то је специјална јединица МУП-а и по неком мом виђењу, једино ко је из МУП-а био за њих компетентан, односно надлежан, то је Здјеларевић, тај начелник СУП-а. Они су, од начелника СУП-а, воде гране појединих активности, на пример, од магационера тамо за службу заједничких послова, крим. техника, ОКП, униформа једна, униформа друга и трећа саобраћајна униформа, значи касније када је већ, значи буквално од тог начелника иде. Е сада, по линијама рада, он

је имао, на пример, тај Вранић је био, касније је био неки Бањеглав Љубомир исто начелник тај за полицију. Е сада, да ли у оквиру те полиције опет иде дежурна служба и секторски рад, тако је подељено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У МУП Крајине, да ли је у то време била САО Славонија, Барања и Западн Срем када сте Ви били?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Могуће да је било, не знам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, кажете, били су у саставу тог неког МУП-а, да ли Славоније, Барање и Западног Срема или, а јесу ли они припадали СУП-у Бели Манастир?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Са базом нису, са послом који су, на пример, редовно, да су долазили на посао, не, у оквиру зграде МУП у Белом Манастиру. Само, они су, ја мислим имали директни контакт са начелником СУП-а и са евентуално овим, ко је био за униформу задужен, ако је био укључен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу ли користили просторије СУП-а Бели Манастир?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу ли ту некога доводили, приводили или тако нешто?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам, то не искључујем могућност, али не знам, ја лично не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, поводом тих гласина, како Ви кажете, да они раде све и свашта, да ли је некада СУП Бели Манастир нешто разговарао са неким од њих или проверавао те информације или на било који начин кли шта? Да ли је СУП Бели Манастир био немоћан да се супротставља таквој једној јединици?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам, то да ја лично и ова моја екипа са њима нисмо разговарали никада, никада нисмо дошли да прикупљамо обавештења, обављамо разговоре и тако даље, службене разговоре икада, да ли је Здјеларевић издавао налоге не знам, вероватно ако то зна, требало би да зна шеф оперативе, Обрадовић који је тада био исто из Белог Манастира, човек који је био шеф оперативе ако је требало са неким тај Здјеларевић да комуницира, он је комуницирао са њима, претпостављам и ако је тражио да се обави информативни разговор и ако је било информација, тај човек је кључан који је могао да одреди да ли ће неко да иде да саслушава, да неће или тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И остало ми је нејасно, да ли је начелник СУП Бели Манастир био надређени тој специјалној јединици?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: По мом виђењу јесте, чим припада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како по виђењу, ваљда се знало у СУП да ли је неко некоме надређен, бар се то у полицији зна.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: По логици ствари коју ја имам, значи први човек, ако је он први човек полиције Барање, сви који су у полицији су испод њега, да ли је он имао снаге да њима командује, управља, то не знам. Нисам се баш уверио у његову снагу превелику према њима, али ја не знам. Да ли је он имао званично по организацији рада компетенцију командовања над њима, исто не знам, али и они ако су контактирали, ја сам то кажем, игром случаја сам ту видео када је Јарић, значи Јарић је директно ишао на разговор и директно је разговарао са Здјеларевићем, ни са ким од нас осталих који смо били. Е сада претпостављам да СУП Бели Манастир из тог времена постоји неки акт о систематизацији или акт о распоређивању тих људи или не знам, али за нас је био, за нас који смо значи радили унутар СУП-а, за нас је Радослав Здјеларевић био први човек МУП-а, односно СУП Бели Манастир и полиције на том региону. Е сада колико је он командовао њима и остало, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не знате ни да ли је формално њима био надређен, не знате ни да ли је фактички могао да им командује. Да ли сам добро разумела?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Не знам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, да ли има још неких додатних питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дошли, да ли имате трошкове за данашњи долазак?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Из Лознице сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Лознице? Колико је карта до Лознице?

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: 700,00 динара је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок захтева путне трошкове за долазак из Лознице до Београда и за повратак назад у износу од 1.500,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплаћују се трошкови сведоку у износу од 1.500,00 динара који ће пасти на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли. Нека дође следећи сведок.

Сведок ВЛАДАН ЉУБИНКОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Што се тиче новца, то ћете тражити од колегинице која тамо ради са сведоцима па ће она исплатити.

СВЕДОК СВЕТОЗАР ПАРЕНТА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Парента.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Парента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Парента Светозар. Ви сте овде дали Ваше личне податке пред полицијом а после и код истражног судије. Да ли има неких измена у личним подацима, име, презиме, место становања, да ли се нешто изменило од тада?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Нема.

Са личним подацима као на записнику од 28.01.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте позвани у својству сведока. Води се поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића. Да ли познајете ова лица?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у сродству са њима?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади мислим, добро. Овде је поступак према њима због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, стављено им је на терет да су у критичном периоду извршили противзаконито затварање, телесно повређивање телесног интегритета, мере застрашивања, мучења, нечовечног поступања и поједина ибиства. Испред Вас постоји, ја ћу Вас прво опоменути као сведока да сте дужни да говорите истину и да је давање лажног исказа кривично дело за које је запрећена казна затвора и да такође не морате да одговарате на питања која Вас, односно блиског сродника Вашег може довести до тешке срамоте односно кривичног гоњења и материјалне штете. То Вам је јасно. Испред имате текст заклетве па је прочитајте.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали ове две изјаве. Да ли има нешто да се дода, да се измени? Да ли остајете при оном што сте тада рекли?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта сте рекли?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Отприлике, али, овај, остајем при том што сам изјавио раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете само укратко да нам испричате, Ви сте дошли у октобру месецу, да ли је тако?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На територију општине Бели Манастир, где сте били распоређени, шта Вам је познато о овим специјалним јединицама које су ту постојале, шта Вам је познато уопште о догађајима који су били, а ради се о периоду између августа 1991. па до краја 1991. године.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Па овако, ми смо од стране МУП-а послати негде почетком октобра месеца, негде да ли 12. или 13. октобра 1991. године да тамо помогнемо у СУП Бели Манастир због консолидације стања какво је било раније, што нама није било наравно познато. Дошли смо тамо и распоређени смо једна група да ли нас је било, не могу да се сетим колико нас је било, мислим да нас је било око тридесетак, можда нешто више. И онда смо распоређени у одељење за сузбијање криминалитета. И ту смо, овај, почели у суштини да радимо. Љубинковић Владан и ја смо били људи који нисмо се бавили раније тим пословима, него сасвим другим па смо били на неки начин придодати у том одељењу и најчешће смо радили са Зубић Марком и Совић Томом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте излазили на увиђаје?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве, шта се дешавало у том периоду, какви су били увиђаји?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Па, нисмо само та група, било је више, углавном ми када смо ишли на увиђај, увек је са нама ишао човек са тог подручја пошто ми то нисмо овај подручје и најчешће је то био Богдан, не могу се сада сетити како се зове и био је Дане Бранковић, он је најчешће био тај вођа који је ишао ако негде треба да се оде на увиђај и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поводом чега сте излазили, да ли се сећате неких?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не могу баш свега да се сетим, али знам да смо излазили, на пример, сећам се једног увиђаја на Брајином врху

где је дошло до убиства између неке да ли је то била нека кућна свађа или нешто из аутоматских пушака, то знам да се десило и то ми је онако остало урезано у сећању. Ишли смо на пример, тамо према граници, знам да је према Мађарској где су неки Роми погинули, али нисмо ту ништа затекли, јер се то дешавало вероватно у тим борбеним дејствима, па смо дошли неколико дана касније да се прикупе неке одређене информације тако, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још нечега, да ли се сећате неких јединица које су ту постојале? Каква је била расподела у самом СУП-у Белог Манастира, које су јединице постојале ако су постојале? Ви сте били у криминалистичкој, је ли тако?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ми смо били у том одељењу за сузбијање криминалитета, а ту је постојала, колико се ја сећам, саобраћајна станица, била је опште надлежности и мислим да је била та специјална јединица, али она није била у оквиру те зграде и у том саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко Вам је био претпостављени?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Нама је био Ускоковић Перо у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њима, да ли се сећате ко је њима био?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не, ја претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали те људе из тих специјалних јединица?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не, ја сам завршио средњу школу унутрашњих послова у Загребу и познавао сам неке људе који су радили у тим станицама, али из тих јединица не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те специјалце нисте познавали?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац ће сада да Вам поставља питања па да разјаснимо, биће лакше тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули за неко лице које се зове Јарић?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Јарића да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он био?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја мислим да је он био у тој јединици

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био само припадник или евентуално је био старешина?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Знате шта, овај, мислим да је он, колико се ја сећам, да је он можда чак и водио ту јединицу, али нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви њега виђали, да ли је он долазио тамо?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Јесам, јесам њега сам виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код кога је долазио?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Е то не знам код кога је долазио, али сам га виђао најчешће у ресторану. Извињавам се, ја сам њега и раније већ знао, не у смислу да се добро познајемо, него знао сам човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада када Вас је суд на почетку питао, Ви сте рекли да оптужене не познајете, а у Вашој изјави у СУП-у сте рекли да се сећате Векца, Хрњака и Жутог. Да ли можете то да објасните?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Гледајте, ја се сећам тих људи, али ја њих нисам познавао у смислу да ја знам ко су они, шта су они, ми смо ту дошли на територију коју не познајемо и ја сам те људе такође као и Јарићеви виђао у ресторану или негде у граду ако сам их негде срео, ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам опишете, да ли можете да погледате да ли некога препознајете од њих, први ред од ових људи што седе.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Гледајте, ја сам и задњи пут рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се на другу страну.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја сам и задњи пут рекао да сам ја те људе виђао, али ја сматрам да познавајући некога, да знам детаље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви некога сада можете да препознате, прошло је пуно времена, али.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја бих се могао сетити њега да сам га виђао и то у ресторану и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Овог човека, њега сам у ресторану виђао. А и сада њих када видим, видим да сам их тамо виђао, једноставно али их не познајем.

Констатује се да сведок показује на Бранка Хрњака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова остала лица не познајете?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Рекао сам да сву тројицу ових лица да сам виђао, али их не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А оно тамо лице?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не, не.

Констатује се да остала лица не познаје и да их не може да препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте их виђали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За њих је рекао да их је виђао.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Јесте, ја сам њих виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ме збуњујете, виђате а не познајете.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Пазите, за мене је познавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате из виђења сву тројицу?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Тако је, сада када видим људе знам их из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите сем?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не, овог човека не знам.

Констатује се да из виђења показује на Слободана Стригића и Велимира Бертића, а да не познаје лице које се налази са друге стране, тј. на Зорана Вукшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли нешто знате о убиству четири члана породице Чичак?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три брата и отац.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули ништа? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците, господине Парента, после обављања послова и задатака у Барањи, онда сте се вратили у Србију. Да ли сте Ви у Србији овде опет обављали некакве задатке или одговорне послове у МУП Србије и тако даље?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја када сам се вратио у Србију, мислим да је то било почетком шестог месеца 1992. године. Ја сам распоређен у СУП Београд, ОУП Младеновац, а након тога сам прешао у СУП Сремска Митровица.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте радили на одговорним неким пословима?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Радио сам у СУП Сремска Митровица као командир полицијске станице.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питање? Окривљени питања? Да ли су постојале неке просторије за задржавање у оквиру МУП-а?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: То сам ја изјавио и у оном претходном прикупљању обавештења а и касније у истрази, у свакој полицијској станици постоји просторија за задржавање, да ли једна или више, али ми нисмо били надлежни за те просторије нити ја знам где су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте улазили некада у те просторије?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не, нисмо имали ни потребу, јер ми нисмо били ни за привођење, ни за довођење ни за задржавање, то није био наш посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко певао из тих просторија?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чула песма нека?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су певали четничке песме?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја сам задњи пут изјавио, ја сам виђао раднике у овоме простору СУП-а, али они су мени били обучени, колико се ја могу сетити у неке да ли плаве или неке друге униформе, али су они мени више деловали као радници тог СУП-а тамо код котларнице или где су већ били, тако да ја нисам ни обраћао пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о некој размени заробљеника између СУП Бели Манастир где су они одвожени према Борову Селу?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то видели?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су сведоци навели да су били аутобуси којим су одвежени, значи да су требали да буду испред, морали сте да их видите ако сте радили.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја то сигурно нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само ми није јасно, кажете, нису биле у Вашој надлежности те просторије за привођење?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У истој згради?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: То је у оквиру полицијске станице у општој надлежности, колико ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У чијој су били?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: У оквиру полицијске станице опште надлежности, није било у оквиру одељења за сузбијање криминалитета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Али иста зграда?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је персонално био надлежан за те јединице?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Командир полицијске станице опште надлежности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како се звао?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Е сада тога ја не могу да се сетим, пошто су се они мењали, више њих је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И Ви сте у истој згради?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: У истој згради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како се одбраните од тог сазнања да ту има неких људи затворених, како, без обзира што није Ваша, на пример сада ја идем ходником и знам да ова половина ходника није мија надлежност, али пролазим туда, како да се одбраћим од тога, пошто није моја надлежност ја не знам шта се ту дешава, не видим, то ми није јасно.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја ћу Вам сада то објаснити, ја сам рекао да пошто ја нисам био по својој стручној оспособљености, нисам могао да обављам послове криминалистичке оперативе, па сам био придодат тим људима и они су риководили увиђајима и ја се сећам и то је иначе пракса – када се одлази на задатке, онда се улази у дежурну службу, добијају се задаци, одлази се на увиђај и увиђај се обави и све остало они који су риководили увиђајем они траже шта треба да се направи, ја то нисам радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисам ја Вас питала да ли сте радили, ја схватам да не радите, него како нешто што је евидентно, што се види Ви не видите, то Вас питам?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Нисам видео, зато што нису били у оним просторијама где сам ја био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Или не чујете, не сазнаете да су ту, где су те просторије, колико су то удаљене?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: То ја не знам, али ја сам био горе на првом спрату колико ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а те просторије су где?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: То не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не знате уопште?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Обично буду или у приземљу или у, ако имају подрумске просторије, обично буду тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не питам шта буду обично, него у Вашој згради у којој Ви радите, не знате за неке просторије уопште где су, шта су, ништа?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Нисам уопште ишао, претпостављам јер нису биле на првом спрату.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто је остало, Ви сте живели у самом Белом Манастиру, да ли је тако?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Живели смо на више места, нас су распоредили у куће које су биле слободне. Мислим да се то насеље звало Бељско насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи кретали сте се градом, ишли сте, излазили сте, ту сте били, да ли сте чули неке поговоре, неке приче шта се дешавало по граду, да ли сте чули? Био је сведок пре Вас, Владан Љубинковић је рекао да је било поговора да се дешавају убиства и да су из прича својих колега који су били оданде чуо да то раде специјалне јединице, да је то било рекла-казала, хајде да кажемо тако да буде лакше. Да ли сте имали Ви таква сазнања, јесте чули било шта у вези тога?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја таква сазнања нисам имао, али конкретно знам, али нисам у томе учествовао, да је у Дарди постојао један човек који се јавним поговором говорило да то ради и тај је, колико се ја сећам, али нисам учествовао у тој акцији, јер нисам, мислим да сам отишао на викенд код породице, да је он лишен слободе, за то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то знамо, тај је једини који је лишен слободе.

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: За ове остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам још нешто, када сте виђали ове из специјалних јединица, да ли су Вам били по нечему специфични, да Вам је неко остао у сећању по неком или изгледу или начину ношења униформе, оружја, да ли је био неко тако?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Гледајте, они никада нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Различито су били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нису били униформисани у једне исте униформе?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Не, униформе су имали, али различито су били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никога се не сећате из специјалних да Вам је остао у сећању?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Рекао сам за њих тројицу да сам их виђао и Јарића што је долазио, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче, да ли има још неких питања? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долазите?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је карта до Новог Сада?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Ја сам дошао колима јер нисам могао стићи аутобусом због гужве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја могу да дам само колико је карта. Колико је карта отприлике да ли знате?

Сведок СВЕТОЗАР ПАРЕНТА: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу Вам 1.500,00 динара на име трошкова.

Констатује се да сведок на име превозних трошкова захтева износ од 1.500,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одобравају се трошкови од 1.500,00 динара сведоку Светозару Паренти на име трошкова који ће се исплатити од стране суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што, видим да је овде стављен предлог за укидање притвора од стране браниоца првоокривљеног, адв. Иване Томовић. Веће је размотрило овај предлог и донеће решење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Налазим да још стоје разлози за притвор, иако сте Ви ставили да постоји сличност између овога, али нису исти ни описи дела, ни, «петица» је ту остала, значи за месец дана ће бити преиспитивање овог истог притвора од стране већа, можда ће друго веће имати другачији став.

Што се тиче наставка претреса, 03.-ег смо заказали Ваше саслушање, а саслушаћемо путем видеолинка почиње, јесте добили који ће се саслушати сведоци. То ћемо вам написати и даћемо вам 03.-ег списак свих сведока који су позвани, још не знамо – 28.03. је Ана Барић и Јасмина Плавшић, ако вам је лакше да запишете, али добићете их, добићете 03.-ег да вам ја сада не диктирам, када будете дошли, па ћемо, све иде преко видеолинка. Термини су, сада ћу вам рећи, јер морали смо да се договоримо са – 29.03.2011. у 9,30, 29.03.2011. у 11,30 и 31.03.2011. све у 9,30, судница 4. видећу како овде може са линком, јер судница 2 је заузета и не можемо.

Што се тиче сведока, хвала Вам, можете да одступите, исплату ћете добити горе код Службе.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес заврши у 10 часова и 46 минута.

Наставак је:

**03. марта 2011. године,
у 9,30 часова.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА